

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9409 af 15/06/1996 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-80-96 om boligændringer - hjælpemiddel - højdeindstilleligt badekar - multihandicappet kvinde

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20484-95

Ankestyrelsens principafgørelse O-80-96 om boligændringer - hjælpemiddel - højdeindstilleligt badekar - multihandicappet kvinde

Resume:

En 64-årig multihandicappet kvinde, der var anbragt i familiepleje, fandtes berettiget til hjælp til et højdeindstilleligt badekar, da et sådant badekar i det foreliggende tilfælde måtte anses for den bedste og mest hensigtsmæssige løsning. Udover de fysiske handicap var kvinden blind, døv og uden sprog.

Ankestyrelsen lagde vægt på sagens helt specielle omstændigheder, herunder bl.a. oplysningerne om kombinationen af handicap, og om at familieplejen med kommunens accept tidligere havde forestået afprøvningen af alternative forslag, uden at det havde været muligt at finde brugbare løsninger.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

11-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1, § 58, stk. 2 og § 59, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets cirkulære nr. 152 af 17. december 1986 om hjælp til boligindretning, omsorgsarbejde og befordring efter bistanndsloven -

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistanndslovens § 58 - pkt. 2.3

Sagsfremstilling:

En 64-årig multihandicappet kvinde havde siden 1985 boet i privat familiepleje.

Udover de fysiske handicap var kvinden blind, døv og uden sprog.

Plejemoderen søgte på grund af tiltagende problemer med sin ryg om hjælp til et højdeindstilleligt badekar.

Endvidere blev der henvist til, at et badekar i det daglige pædagogiske arbejde ville give yderligere mulighed for sansemæssige oplevelser, og samtidig give kvinden mulighed for at bevæge sin krop, hvilket kun kunne finde sted i vand. Kommunen gav afslag på ansøgningen, idet der efter kommunens opfattelse fandtes andre muligheder til løsning af badesituationen, f.eks. brug af eksisterende badekar med monteret loftslift, eller der kunne opsættes bruseleje, som samtidig kunne benyttes som puslebord, eller der kunne sengebades.

Ankenævnet fandt på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilside-sætte kommunens afgørelse.

Ankenævnet bemærkede desuden, at der ikke var hjemmel til at yde hjælp til badekar alene med det formål at yde behandling eller sansemotorisk træning.

I klagen til Ankestyrelsen blev bl.a. anført, at påstanden om, at der fandtes andre bademuligheder, var uforståelig. Igennem en længereperiode var hvert eneste tilgængeligt hjælpemiddel til bade/ vaskesituationen blevet forsøgt og gennemgået sammen med kommunen uden at finde et eneste, som kvinden kunne betjene sig af.

Kommunen fastholdt sin afgørelse og henviste til, at der de senere år var fremkommet nye hjælpemidler, der eventuelt måtte afprøves.

Sagen blev behandlet i principielt møde, da Ankestyrelsen ikke tidligere havde taget stilling til spørgsmålet og med henblik på en vurdering af præmisserne for skønsudøvelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kvinden var berettiget til den ansøgte hjælp til et højdeindstilleligt badekar.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på sagens helt specielle omstændig heder, herunder oplysningerne om kombinationen af de handicap, som kvinden led af, beskrivelsen af hendes bade- og vaskesituation samt det oplyste om, at der tidligere med kommunens accept var afprøvet alternative forslag, uden at det ifølge det oplyste havde været muligt at finde brugbare løsninger.

Et højdeindstilleligt badekar måtte således i det foreliggende tilfælde anses for den bedste og mest hensigtsmæssige løsning.

Nødvendige ændringer i eksisterende badeinstallationer i familie plejen, der var en følge af afgørelsen, måtte samtidig bevilges i henhold til § 59, stk. 1.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.